

Ilmestyskirja 27

Ilm. 21:1-8

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Viime kerralla pääsimme luvun 20 loppuun ja viimeiselle tuomiolle. Kuulimme, että taivaaseen pääsi jokainen, jonka nimi oli kirjoitettu taivaassa olevaan ”elämän kirjaan”. Siihen on kirjoitettu niiden ihmisten nimet, jotka ovat ”pesseet vaatteensa Karitsan veressä” eli uskoneet Jeesukseen, että hän on sovittanut heidänkin syntinsä. He ovat pysyneet tässä uskossa huolimatta siitä, että Kristukseen uskomisen vuoksi voi joutua kärsimään monentasoista vainoa.

Uusi taivas ja uusi maa

Nyt jatkamme luvun 21 alusta.

Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalemi, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten. Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: »Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyyneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.» (Ilm. 21:1-4).

On siis tapahtunut se ”uusi luominen”, josta Vanhan testamentin profeetat olivat ennustaneet.

Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan. Menneitä ei enää muistella, ne eivät nouse mieleen. Ei, vaan te saatte iloita ja riemuita aina ja ikuisesti siitä, mitä minä luon (Jes. 65:17-18)

Vihmokoon taivas, virratkoon oikeus ylhäältä pilvistä, avautukoon maa ja kasvukoon pelastuksen hedelmää ja versokoon vanhurskaus! Minä, Herra, olen tämän luonut (Jes. 45:8).

Kyse on uudesta luomisesta, jota ennen entinen taivas ja entinen maa katoavat.

Herää kysymys siitä, että miten täydellisestä muutoksesta uudessa luomisessa on kyse. Katoaako entinen universumi ja sen aine? Onko uudessa luomisessa kyse luomisesta ei-mistäään (*ex nihilo*)? Vai onko uudella taivaalla ja uudella maalla jotain jatkumoa entiseen taivaaseen ja maahan? Onhan Jumala niistäkin todennut, että ne olivat hyviä; ainakin ennen syntiinlankeemusta, eikä sekään niitä täysin turmellut.

Selvää on, että uusi luominen tarkoittaa nykyisen olemassaolon uudistamista hyvin perusteellisesti. Eli sillä tavalla, että siellä ei enää ole niitä vanhan taivaan ja vanhan maan

pahoja asioita, jotka aiheuttavat murhetta ja riitaa ja synnin tekemistä. Tästä kertoo se, että ”Jumala pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut”. Siksi ihmiset saavat ”iloita ja riemuja siitä, mitä minä luon.” Uudessa taivaassa ja uudessa maassa pelastus on koittanut ja oikeudenmukaisuus eli vanhurskaus vallitsee.

Uudessa taivaassa ja uudessa maassa on jäljellä jotain niistä hyvistä asioista, jotka nykyisessäkin maailmassa on. Mutta sellaisina, että niistä on poistettu kaikki synnin ja pahuuden aiheuttama rähmä. Tällaista voisi päätellä esimerkiksi siitä, että Ilmestyskirjan mukaan Uuteen Jerusalemiin tuodaan nykyisten kulttuurien parhaat palat:

Maailman kuninkaat tuovat sinne mahtinsa kaiken loiston. Sen portteja ei suljeta päiväsaikaan, ja yötä siellä ei olekaan. Kaikki kansojen kalleudet ja ihanuudet tuodaan sinne (Ilm. 21:24-26).

Perusteellinen kosminen muutos

Tästä huolimatta uusi luominen ei ole entisen maailman kehittymistä nykyistä paremmaksi. Raamatussa on vahva ajattelujuonne, jonka mukaan tämä nykyinen maailma on sisäiseltä olemukseltaan katoavaista. Siksi se lopulta, ennen uutta luomista, hajoaa kuin vanha vaate.

Kohottakaa katseenne taivasta kohden, katselkaa alhaalla leviävää maata! Taivas hajoaa kuin savu ja maa ratkeaa kuin kulunut vaate, sen asukkaat kuolevat kuin kärpäset. Mutta minun pelastukseni pysyy iäti eikä minun vanhurskauteni murene (Jes.51:6).

Jo ammoin sinä laskit maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kuluvat loppuun kuin vaate, sinä vaihdat niitä kuin vaatekertaa, ja ne vaihtuvat uusiin (Ps. 102:26-27).

Eli uutta luomista edeltää nykyisen maailman perusteellinen järkkäminen. Jopa perusteellisempi kuin se, minkä ilmastonmuutos aiheuttaa:

Mutta kohta noiden päivien ahdingon jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta ja taivaiden voimat järkkäyvät (Matt. 24:29)

Herran päivä tulee kuin varas. Sinä päivänä taivaat katoavat jylisten, taivaankappaleet palavat ja hajoavat. Silloin paljastuu maa ja kaikki, mitä ihminen on maan päällä saanut aikaan. Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia onkaan pyhässä elämässä ja hurskaissa teoissa oltava niiden, jotka odottavat Jumalan päivää (2. Piet. 3:10).

Eli uudessa luomisessa on kyseessä totaalinen muutos. Jumala luo uuden maailman ja uuden maailmanjärjestyksen. Siitä osoituksena on sekin, että ”merta ei enää ole”. Tämä on luultavimmin viittaus siihen, että entinen maailmanvalta eli Babylon / Rooma perusti

mahtinsa merenkululle. Sen loppumisen vertauskuvana mertakaan ei enää ole. Ehkä tässä on mukana sitäkin, että meri on kuoleman vertauskuva. Aiemminhan on kerrottu, että ”meri antoi kuolleensa, Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleensa.”

Jumalan valtakunta, Uusi Jerusalemi

Mitä sitten tulee vanhan maailmanjärjestyksen tilalle? Tulee se, että Jumala tuo asuinsijansa ihmisten keskelle. Se toteutuu, kun Jumalan valtakunta, Uusi Jerusalemi, laskeutuu taivaasta ihmisten luo.

Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyneleen (Ilm. 21:3).

Näin toteutuu konkreettisesti ja silmin nähtävällä tavalla koettavana se, mistä Vanha testamentti ennusti. Koittaa se, mitä Jeesus tuli meitä varten tuomaan. Hän on *Immanuel* eli ”Jumala meidän kansamme”. Se on totta jo nyt, uskon ja kasteen ja ehtoollisen kautta. Mutta vaikka se on totta, se ei ole vielä konkreettisesti nähtävää ja koettavaa. Mutta kun Uusi Jerusalemi luodaan, silloin jokainen kokee, tuntee ja näkee sen, elää Jumalan valtakunnan todeksi kaikilla aisteillaan ja tunteillaan. Siksi tässä sanotaan, että ”Jumala pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyneleen”.

Mikä valtava lohdutus, mikä valtava toivo! Apostoli Paavali rukoilee kirjeissään, että me kristityt jo nyt, tässä elämässä voisimme sielumme silmillä aavistaa edes jotain siitä, miten hienon tulevaisuuden ja ”perinnön” Jumala on meille Kristuksen kautta valmistanut ja lahjoittanut, siitäkin huolimatta, että me vielä odotamme sen toteutumista:

Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa (Ef. 1:17-18).

Jumalan valtakuntaa kuvataan kaupunkina luultavasti siksi, että se on vastakohta Jumalan vastaisille voimille, jotka nekin on Ilmestyskirjassa kuvattu kaupunkina: suurena Babylonina, jossa on piirteitä Rooman kaupungista ja maanpäällisestä Jerusalemistä. Mutta Babilonia hallitsee Peto eli Saatana ja hänen antikristuksensa, Portto.

Tämän vastakohta on Uusi Jerusalemi. Se on sitä, että Jumalan ja ihmisten välinen harmoninen ja rakastava liitto on todellisuutta. Sen ennakoivana, joskin heikkona vertauskuvana on miehen ja naisen välinen avioliitto. Uudessa Jerusalemissa tämä Jumalan ja ihmisten välinen liitto toteutuu rikkumattomana ja uskollisena. Siksi Uusi Jerusalemi laskeutuu alas taivaasta ”juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten”. Ihanan kaunis ”morsian” saastasta juopuneen ”porton” vastakohta. Portto on lopullisesti voitettu ja unohdettu. Koittaa ”Karitsan hääjuhla”.

Jo nyt seurakunta on Karitsalle eli Kristukselle kihlattu morsian. Mutta vielä tässä nykyisessä maailmassa me elämme kihlusaikaa. Odotamme Jumalan ja ihmisten välisen liiton toteutumista eli Karitsan häitä. Mutta uudessa luomisessa se koittaa, ja sen merkiksi Jumalan valtakunta eli Uusi Jerusaleem laskeutuu Johanneksen näyssä alas taivaasta kuin juhla-asuinen morsian.

Vettä elämän veden lähteestä

Valtaistuimella istuva lausui: ”Uudeksi minä teen kaiken.” Hän sanoi: ”Kirjoita nämä sanat muistiin. Ne ovat luotettavat ja todet.” Vielä hän sanoi minulle: ”Nyt ne ovat käyneet toteen. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä” (Ilm. 21:5-6).

Valtaistuimella istuva on tietenkin Jumala. Hän sanoo Johannekselle, että lopultakin todellisuuden olemassaolon tarkoitus on toteutunut. Jumalan asuinsija on hänen kansansa luona. On toteutunut se, että Jumala on kaiken alku ja loppu. Luomakunta on lähtenyt ja saanut alkunsa hänestä. Nykyisen maailman lopussa se palaa palaa Luojojensa yhteyteen.

Samalla ihmisten elämän jano saa lopulta tyydytyksensä. Jumala itse juottaa meidät elämän vedellä, joka antaa meille juuri sen, mitä me kaikkein eniten kaipaamme.

Tämäkin on ennustettu jo ammoisista ajoista, Jesajan kirjassa:

Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa! Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista (Jes. 55: 1-2)

Lopullisesti tämä toteutuu Uudessa Jerusalemissa, silminnähtävällä ja koko ruumiilla maistettavalla tavalla. Mutta silti se on totta jo nyt. Jeesus nimittäin lupasi, että kun uskoo häneen, saa juoda ”elävää vettä”. Se tarkoittaa mm. sitä, että ihmisen eksistentiaalinen angsti helpottaa. Jeesus tuo elämään tarkoituksen, joka on uskossa totta vaikka sitä ei vielä nähdä tai täyysin koeta. Tämä on luettavissa Johanneksen evankeliumista:

Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat”, niin kuin kirjoituksissa sanotaan.” Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan (Joh. 7:37-39).

Jumala käski Johannesta kirjoittamaan hänen lupauksensa muistiin, kirjaan. Synnä tähän on tietenkin se, että me kristityt, jotka vielä elämme täällä nykyisessä maailmassa, saisimme rohkaisua kestää vahvoina; että me emme antaisi pelkuruuden tai himojen takia periksi,

luopuisi uskosta ja lankeaisi pois siitä perinnöstä, joka Jeesukseen uskoville on ylimmältä taholta luvattu.

Tätä silmällä pitäen Ilmestyskirjassa tällainen vakava varoitus:

Tämä on voittajan palkinto. Minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani. Mutta pelkurit, luopiot ja iljetysten kumartajat, murhamiehet ja irstailijat, noidat, epäjumalien palvelijat ja kaikki valheen orjat saavat tämän palkan: he joutuvat tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. Tämä on toinen kuolema (Ilm. 21:7-8).

Mutta sinulle, rakas kuulijamme, tuo toinen kuolema ei ole tarkoitettu. Jumala on tarkoittanut, että uskot Jeesukseen ja hänen varassaan pääset kokemaan Uuden Jerusalemin hienouden. Ensi kerralla kuulemme jotain siitä, millainen se on.